

1 Victima, ofițer de poliție judiciară, a propus o soluție de neîncepere a urmăririi penale într-o cauză în care inculpatul avea calitatea de parte vătămată. Aflând despre propunerea înaintată parchetului, inculpatul s-a deplasat la biroul victimei în cursul dimineții și i-a reproșat acestuia faptul că propunerea înaintată procurorului este nelegală, apoi a mers la domiciliul său. A doua zi seara, s-a înarmat cu un cuțit și a mers la locul de muncă al victimei, a așteptat-o până când aceasta a terminat programul de lucru, a urmărit-o în drumul său către casă și pe stradă, profitând de o zonă întunecată i-a aplicat mai multe lovituri cu cuțitul în zona toracelui. Victima a decedat după trei zile de la agresiune, constatându-se existența legăturii de cauzalitate între leziunile produse și deces. În raport de situația de fapt mai sus descrisă, în sarcina inculpatului se va reține:

- A. infracțiunea de omor calificat prev. de art. 174 alin. 1 rap. la art. 175 alin. 1 lit. a, i, f Cod penal în concurs cu infracțiunea de ultraj prev. de art. 239 alin. 2 Cod penal;
- B. infracțiunea de omor deosebit de grav, prev. de art. 174 alin. 1 rap. la art. 175 alin. 1 lit. a, i și la art. 176 lit. f Cod penal în concurs cu infracțiunea de ultraj prev. de art. 239 alin. 2 Cod penal;
- C. infracțiunea de omor deosebit de grav, prev. de art. 174 alin. 1 rap. la art. 175 alin. 1 lit. a, i și la art. 176 lit. f Cod penal.

Răspuns: C

2 Față de inculpații D.N. și F.V., procurorul din cadrul parchetului de pe lângă tribunal a efectuat cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, respectiv complicitate la luare de mită, reținând că în mod repetat, inculpatul D.N., director în cadrul prefecturii a pretins sume de bani de la denunțatorii M.D. și T.R. și a primit aceste sume de bani prin intermediul inculpatului Z.L., conducător auto în cadrul aceleiași instituții, pentru a repartiza denunțatorilor locuințe sociale. Având în vedere denunțul formulat de T.R., la data de 21.10.2010, a fost organizat un flagrant. În timp ce inculpatul Z.L. se afla cu denunțatorul la locul stabilit, inculpatul N.C., secretar în cadrul prefecturii, i-a telefonat inculpatului Z.L. pe care l-a avertizat să părăsească locul respectiv. Acesta s-a conformat după ce a primit banii de la denunțator. Inculpații D.N. și F.V. au fost condamnați definitiv pentru infracțiunile de luare de mită și respectiv complicitate la luare de mită, inclusiv pentru actul material din data de 21.10.2010. Fapta comisă de inculpatul N.C. constituie:

- A. complicitate la infracțiunea de dare de mită;
- B. favorizarea infractorului și complicitate la infracțiunea de luare de mită;
- C. favorizarea infractorului.

Răspuns: C

3 Dacă după grațierea condiționată a unei pedepse, cel condamnat a comis din nou, în termenul de încercare al grațierii condiționate, o infracțiune și, mai înainte ca hotărârea de condamnare pentru această din urmă infracțiune - hotărâre prin care s-a dispus și revocarea grațierii anterioare- să fi rămas definitivă, a intervenit un act de amnistie aplicabil și ultimei infracțiuni săvârșite, instanța:

- A. încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului și înlătură și dispoziția de revocare a grațierii;
- B. încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru ultima infracțiune și menține dispoziția de revocare a grațierii pentru pedeapsa anterioară;
- C. înlătură pedeapsa complementară aplicată p lângă pedepsele principale la care a fost condamnat inculpatul pentru ambele infracțiuni.

Răspuns: A

4 La data de 17.10.2010, inculpatul M. V. s-a înarmat cu două cuțite de bucătărie și a mers la școala unde învăța fiica sa de care s-a folosit pentru a pătrunde în apartamentul fostei soții, victima M.A., (între cei doi, deși erau despărțiți din anul 2005, exista o stare conflictuală permanentă, inculpatul, pe fondul geloziei, amenințând în repetate rânduri atât pe fosta soție, cât și pe prietenul acesteia, T.I.). Inculpatul i-a așteptat în casă pe cei doi și, în momentul în care aceștia au intrat pe ușă, a lovit cu unul din cuțite pe T.I. în zona gâtului, l-a doborât la pământ, după care i-a mai aplicat o lovitură în cap. Întrucât M.A. a început să strige după ajutor, inculpatul a scos din buzunar cel de al doilea cuțit și a înjunghiat-o de două ori în zona inimii. T.I. a suferit leziuni care au necesitat pentru vindecare 10-12 zile de îngrijiri medicale, iar M.A. a prezentat leziuni pentru a căror vindecare a necesitat 16-18 zile de îngrijiri medicale. Niciuneia dintre părțile vătămate, leziunile nu i-au pus viața în primejdie. În raport de situația de fapt mai sus expusă, încadrarea juridică a faptelor este de:

- A. tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav, prev. de art. 20 rap. la art. 174, art. 175 alin. 1 lit. a , art. 176 alin.1 lit. b Cod penal;
- B. tentativă la infracțiunea de omor calificat prev. de art. 20 rap. la art. 175 alin. 1 lit. a Cod penal cu aplic. art. 75 lit. d Cod penal (două fapte);
- C. vătămare corporală prev. de art. 181 Cod penal (două fapte).

Răspuns: A

5 Inculpatul A.R., barman într un local, i-a determinat pe inculpații minori să o deposeze pe partea vătămată D.S. de sumele de bani pe care le avea asupra sa. În acest scop, inculpatul le-a spus minorilor că partea vătămată are în buzunarul stâng al cămășii o sumă importantă de bani. Pentru a-i ajuta la săvârșirea faptei, inculpatul le-a dat minorilor un spray lacrimogen, explicându-le acestora cum să-l folosească pentru a anihila o eventuală opoziție a părții vătămate. După ce partea vătămată a părăsit localul, minorii au urmărit-o, au folosit sprayul și i-au sustras suma de bani, apoi au revenit în local și i-au remis inculpatului o parte din suma sustrasă. Partea vătămată a suferit leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare 25 zile de îngrijiri medicale. Minorii au fost condamnați pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie. Inculpatul major A.R. va răspunde pentru:

- A. infracțiunea de furt calificat, întrucât circumstanțele referitoare la faptă nu se răsfrâng în nici o situație asupra participanților;
- B. complicitate la infracțiunea de tâlhărie;
- C. instigare la infracțiunea de tâlhărie.

Răspuns: C

6 În ziua de 1 aprilie 2009, inculpații B.P., A.C., Ș.C. și S.C. au hotărât să-i bată pe copiii străzii care se adăposteau într-o gură de canalizare din apropierea râului Bega. După ce au convins trei copii să părăsească adăpostul, inculpatul B.P. i-a lovit pe toți cu o creangă ruptă dintr-un copac. Pentru a scăpa de lovituri, copiii B.C. și G.V. au fugit spre parc, în timp ce victima R.C. a coborât malul râului până lângă cursul apei. Inculpații i-au cerut lui R.C. să sară în râu, fără ca vreunul să întrebe victima dacă știe să înoate. Neavînd nicio altă posibilitate de a scăpa, victima a sărit în apă și a început să înoate în direcția malului opus. Pentru a fi siguri că nu se mai întoarce, inculpații B.P. și S.C. au aruncat crengile pe care le aveau asupra lor în apă și au urmărit un timp cum victima înota, după care au părăsit locul faptei. Cadavrul victimei a fost găsit în aceeași zi în apă, raportul medico-legal de necropsie concluzionând că moartea acesteia s-a datorat asfixiei mecanice prin înec. Inculpații B.P., A.C., Ș.C. și S.C. au săvârșit infracțiunea de:

- A. ucidere din culpă, prev. de art. 178 alin. 1 Cod penal;
- B. omor calificat, prev. de art. 174 rap. la art. 175 alin. 1 lit. i Cod penal;
- C. Omor deosebit de grav, prev. de art. 174 rap. la art. 175 alin.1 lit.i și la art. 176 lit. a Cod penal.

Răspuns: B

- 7 Inculpatul B.C., ofițer de poliție judiciară, la data de 03.10.2009, a pretins și primit de la martorul denunțator C.N. bani și bunuri pentru a-i soluționa favorabil dosarele în care era cercetat, în sensul de a administra sau nu anumite probe. Martorului denunțator P.D., inculpatul i-a promis, la data de 11.11.2009, că va interveni la parchet, lăsând să se creadă că are o anumită influență asupra unor procurori - fără a-i nominaliza - în vederea obținerii de soluții favorabile acestuia în cauzele penale în care era cercetat. Pentru a fi sigur că soluțiile propuse de el vor fi confirmate de procurorii care supravegheau respectivele cauze, înainte de întocmirea referatelor, inculpatul le cerea acestora opinia.

În sarcina inculpatului se va reține:

- infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000;
- infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal rap. la art. 7 alin.1 din Legea nr. 78/2000 în concurs cu infracțiunea de trafic de influență, prev. de art.257 Cod penal rap. la art.7 alin.3 din Legea nr. 78/2000;
- infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal rap. la art. 7 alin. 1 și 2 din Legea 78/2000 în concurs cu infracțiunea de înșelăciune prev. de art. 215 Cod penal.

Răspuns: B

- 8 La data de 1.02 2009, în timp ce inculpatul și victima - fiul acestuia - se aflau în căruță, pe un drum public, pe fondul unor discuții contradictorii, al consumului de alcool și al unor neînțelegeri anterioare, victima l-a lovit pe inculpat cu pumnul în zona feței și biciul peste spate. Inculpatul a coborât imediat din căruță, a luat o scândură cu lungimea de 1 m și grosime de 5 cm și a aplicat victimei mai multe lovituri în zona capului. În urma loviturilor primite, victima a suferit un traumatism cranio-cerebral și a decedat.

Inculpatul:

- va răspunde pentru infracțiunea de loviri cu vătămări cauzate de moarte, prev. de art. 183 Cod penal;
- va răspunde pentru infracțiunea de omor calificat prev. de art. 174 alin.1 Cod penal rap. la 175 alin.1 lit. c, i Cod penal cu aplic. art. 73 lit. b Cod penal;
- C.nu va răspunde întrucât a comis fapta în stare de legitimă apărare, prev. de art. 44 alin. 2 Cod penal.

Răspuns: B

- 9 Inculpata R.C. a fost salariată a societății comerciale G.T., în perioada 22 aprilie 1996 - 14 decembrie 2007, ca inginer proiectant, calitate în care a desfășurat activitatea de proiectare instalații, rețele și echipamente, construcții civile, industriale și edilitare, specializându-se în întocmirea documentației necesare pentru obținerea de către clienții societății a avizelor ori autorizațiilor de securitate la incendiu pentru diferite imobile. La 15 decembrie 2007, inculpata a fost încadrată la Inspectoratul pentru Situații de Urgență al județului B și a fost repartizată ca ofițer specialist I la Compartimentul de avizare/autorizare din această instituție, dobândind calitatea de funcționar public. Determinată de nevoi financiare și favorizată de împrejurarea că, odată cu încadrarea la I.S.U.J. B, la societatea comercială G.T. rămăsese descoperită activitatea de întocmire a documentațiilor pentru obținerea avizelor/autorizațiilor de securitate la incendiu, inculpata R.C. a continuat să întocmească astfel de lucrări sub semnătura altor proiectanți din cadrul societății comerciale G.T., lucrări ce îi erau asigurate de inculpatul V.V. (condamnat în cauză), directorul executiv al acestei firme. Ulterior, inculpata și-a extins activitatea ilicită, prin colaborarea cu alți proiectanți sub a căror semnătură realiza scenariile de securitate la incendiu. Astfel, inculpata R.C. a realizat lucrări în numele inculpatului U.N. (condamnat în cauză), proiectant în cadrul societății comerciale U.G. și în numele lui P.V. (asociat al societății comerciale V.P.), A.C. (proiectant și asociat la societatea comercială G.C.) și al arhitecților D.V., T.M. și D.C., realizând nu număr de 25 de scenarii pentru societatea comercială G.T. - condusă de inculpatul V.V. Documentația a fost depusă la I.S.U.J. B la data de 16 decembrie 2008 și a fost verificată de inculpata R.C., care a întocmit referatul din aceeași dată, propunând emiterea avizului. Propunerea a fost însoțită de superiorii inculpatei, avizul fiind acordat pe fișa tehnică la 16 decembrie 2008.

Inculpata R.C. a săvârșit:

- infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 246 Cod penal rap. la art. 13 indice 2 din Legea nr.78/2000 și infracțiunea prev. de art.11 din aceeași lege;
- infracțiunea de conflict de interese, prev. de art. 253 indice 1 Cod penal și infracțiunea prev. de art.11 din Legea nr.78/2000, în concurs;
- infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 254 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și infracțiunea de fals intelectual, prev. de art.289 Cod penal rap. la art. 17 lit.c din Legea nr. 78/2000.

Răspuns: B

10 Inculpatul C.G. a fost trimis în judecată pentru că a împiedicat părțile vătămate P.M. și P.L. să folosească terenul ce le-a fost atribuit în deplină proprietate și posesie printr-o hotărâre judecătorească pronunțată în contradictoriu cu inculpatul, acesta din urmă edificând, ulterior punerii în posesie a părților vătămate, o seră. În cauză s-a stabilit că, prin sentința civilă nr.875/01.03.2005 a Judecătorei X, definitivă și irevocabilă, investită ca atare cu formulă executorie, inculpatul C.G. a fost obligat să lase în deplină proprietate și posesie părților vătămate terenul de 866 mp din comuna M. Hotărârea menționată a fost pusă în executare în data de 08.12.2009, procedându-se la măsurarea, delimitarea și marcarea cu țaruși a terenului respectiv, iar conform procesului-verbal de punere în posesie au fost prezente la acel moment părțile vătămate, precum și mai mulți martori. De asemenea, s-a mai constatat că pe terenul aparținând părților vătămate, inculpatul a construit o seră cu lungimea de 25 m și lățimea de 8 m, împiedicând astfel părțile vătămate să folosească terenul respectiv. Audiata în cursul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut că a construit această seră, dar s-a apărat susținând că terenul este proprietatea sa, că are un titlu de proprietate de la autorul său, invocând și că are pe rolul instanței o contestație la executare, nesoluționată încă.

În raport de cele reținute din instanță, inculpatul C.G.:

- A. va răspunde pentru infracțiunea de nerespectarea hotărârilor judecătorești, prev. de art.271 alin.2 Cod penal;
- B. nu va răspunde pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea a hotărârilor judecătorești, prev. de art. 271 alin. 2 Cod penal, întrucât formulând contestația la executare, era îndreptățit să folosească terenul;
- C. nu va răspunde pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectarea hotărârilor judecătorești, prev. de art. 271 alin. 2 Cod penal, întrucât deține un titlu de proprietate asupra terenului.

Răspuns: A

- 11 Prin sentința penală din 11.10.2012 a Judecătoriei B a fost condamnat inculpatul UV la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută în art. 18 ind. 1 alin. (1) și (3) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (2), art. 74 alin. (1) lit. a) și art. 76 alin. (1) lit. a) C. pen. Curtea de Apel B, prin decizia penală din 10.05.2013, a admis recursul declarat de inculpat împotriva sentinței penale a Judecătoriei B, pe care a casat-o integral și a trimis cauza la Tribunalul B pentru judecarea fondului în primă instanță.

Investit cu judecarea cauzei, Tribunalul B, prin sentința penală din 3.10.2013, a dispus, în baza art. 39 alin. (1) și (3) cu referire la art. 27 pct. 1 C. proc. Pen., admiterea excepției privind necompetența materială, invocată de Ministerul Public prin Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial B. A constatat existența unui caz de întrerupere a cursului justiției și, în consecință, în baza art. 29 pct. 5 lit. b) C. proc. Pen., a înaintat dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru soluționarea cazului de întrerupere a cursului justiției.

Înalta Curte de Casație și Justiție:

- A. va trimite cauza la Curtea de Apel B, în vederea judecării recursului declarat de inculpat
- B. va admite sesizarea și va restitui cauza la Tribunalul B în vederea soluționării recursului declarat de inculpat
- C. va respinge sesizarea, deoarece nu este incident un caz de întrerupere a cursului justiției și va restitui cauza la Tribunalul B în vederea soluționării în fond

Răspuns: A

- 12 Prin sentința penală pronunțată de Judecătoria J, în baza art.101 lit. c în referire la art.104 și 106 C.pen. s-a dispus internarea inculpatului minor SG într-un centru de reeducare pe timp nedeterminat, pentru săvârșirea infracțiunii de violare de domiciliu în formă continuată și pentru săvârșirea a șase infracțiuni de furt calificat, dintre care patru în formă continuată, împotriva mai multor părți vătămate, persoane fizice și juridice, cu aplicarea dispozițiilor art. 320 ind.1 C.p.p. referitoare la procedura simplificată a recunoașterii vinovăției, reținându-se că la termenul din 13.04.2012 inculpatul a recunoscut în totalitate faptele pentru care a fost trimis în judecată și a fost de acord ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

În baza art.490 al.1 C.pr.pen. instanța a dispus punerea în executare de îndată a măsurii luate.

În cauză s-au constituit părți civile mai multe persoane.

Prin aceeași hotărâre, instanța a dispus soluționarea laturii civile și a fixat termen la 19.05.2012.

La termenul din 19.05.2012 a fost introdusă în cauză în calitate de parte responsabilă civilmente mama minorului SG, numita SV, care a fost citată și s-a prezentat la termenele ulterioare. Totodată s-a constatat că tatăl minorului a decedat în anul 2002.

Inculpatul minor SG, prin declarația dată în instanță la data de 14.06.2012, a fost de acord să despăgubească părțile civile cu sumele solicitate de acestea.

Inculpatul nu a fost asistat de apărător la termenul din 14.06.2012 iar părții responsabile civilmente, prezintă la termen, nu i s-a acordat cuvântul asupra pretențiilor civile.

Prin sentința penală din 14.06.2012 Judecătoria J, având în vedere poziția inculpatului față de cererile de constituire ca părți civile ale părților vătămate, a admis acțiunile civile formulate și în temeiul art. 14 și 346 C.p.p. a obligat inculpatul SG în solidar cu partea responsabilă civilmente SV (mama inculpatului) să plătească sumele solicitate de părțile civile.

Împotriva sentinței penale prin care s-a soluționat acțiunea civilă au formulat recursuri inculpatul SG și partea responsabilă civilmente SV, cu motivarea că daunele la care au fost obligați sunt prea ridicate.

Instanța de recurs:

- A. va respinge ca nefondate recursurile declarate în cauză, având în vedere faptul că inculpatul a fost de acord să despăgubească părțile civile
- B. va respinge recursul declarat de inculpatul SG deoarece a fost de acord să despăgubească părțile civile și va admite recursul declarat de partea responsabilă civilmente, extinzând efectele recursului și în privința inculpatului SG
- C. va admite ambele recursuri și va dispune trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță

Răspuns: C

- 13 Prin sentința penală pronunțată de Judecătoria X s-a dispus condamnarea inculpatului la pedeapsa închisorii cu executare în regim de detenție, pentru infracțiunea de furt calificat, sentința rămânând definitivă prin nerecurare. Judecata a avut loc în lipsa inculpatului, care a fost citat la toate adresele indicate în dosarul de urmărire penală, hotărârea fiindu-i comunicată la toate aceste adrese. În vederea executării mandatului de executare a pedepsei închisorii inculpatul a fost dat în urmărire internațională, fiind emis mandat european de arestare.

Inculpatul a fost depistat în vederea executării mandatului european de arestare pe teritoriul statului italian, fiind reținut de autoritățile din Italia în vederea predării către statul român la data de 25.06.2013.

La data de 19.07.2013 inculpatul a fost adus în România în vederea executării pedepsei, însă a formulat recurs împotriva sentinței penale la data de 29.07.2013, recursul fiind transmis prin fax la aceeași dată și înregistrat la judecătoria la data de 30.07.2013. În fața instanței de recurs inculpatul a invocat împrejurarea că judecata a avut loc în lipsa sa și fără a fi citat la locuința din străinătate.

Curtea de Apel X:

- A. va respinge recursul ca tardiv formulat
- B. va califica cererea ca fiind o cerere de rejudecare după extrădare
- C. va soluționa recursul

Răspuns: C

- 14 Prin sentința penală pronunțată de Judecătoria X s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire formulată de condamnat, discutarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire având loc fără participarea revizuentului, fără citarea acestuia și în lipsa unui apărător ales sau din oficiu. Împotriva sentinței penale a formulat recurs condamnatul, invocând faptul că judecarea admisibilității în principiu a avut loc în lipsa unui apărător ales sau din oficiu, deși el este deținut, și acest fapt contravine dreptului la apărare garantat de Constituție.

Instanța de recurs, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale:

- A. va respinge recursul formulat ca inadmisibil cu motivarea că aspectele invocate în motivare nu privesc chestiuni ce țin de fondul cauzei ci de probleme procedurale luate în vederea unei mai bune administrări a actului de înfăptuire a justiției și în scop preventiv în vederea înlăturării unor obstacole ce pot fi de natură să ducă la o tergiversare nejustificată a soluționării cauzei
- B. va respinge recursul formulat ca nefondat întrucât față de jurisprudența Curții Constituționale nu s-ar putea considera că desfășurarea acestei etape prealabile ar fi susceptibilă de înfrângerea dreptului la apărare, întrucât acesta presupune posibilitatea neîngrădită a oricărei persoane interesate de a se apăra ori de a-și angaja un apărător atunci când o autoritate se pronunță asupra unei probleme ce ține de fondul unui litigiu
- C. va admite recursul declarat de condamnat cu motivarea că a fost încălcat dreptul la apărare deoarece mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor extraordinare de atac, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional, putând stabili prin lege procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac

Răspuns: B

- 15 Parchetul de pe lângă Judecătoria A a trimis în judecată pe inculpatul DB, cetățean român, domiciliat în localitatea C, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz de încredere prev. de art.213 Cod penal, comisă pe teritoriul Spaniei. Judecătoria A, după citirea actului de sesizare și audierea persoanei vătămate, a admis excepția necompetenței teritoriale invocate din oficiu și, în baza art.31 alin.1 rap. la art.42 alin.1 din Codul de procedură penală a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei C, deoarece infracțiunile comise în afara teritoriului țării se judecă de instanța în a cărei circumscripție își are domiciliul sau locuiește făptuitorul. Judecătoria C a declinat la rândul ei competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei A.

Sesizată cu conflictul negativ de competență, instanța ierarhic superioară comună va stabili competența în favoarea:

- A. Judecătoriei Sectorului 2
- B. Judecătoriei A
- C. Judecătoriei C

Răspuns: B

- 16 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria G a fost trimis în judecată inculpatul GH pentru săvârșirea infracțiunilor de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care nu posedă permis de conducere prev. de art. 86 alin. 1 din OUG nr. 195/2002 republicată și uz de fals prev. de art. 291 C.pen., cu aplicarea art. 33 lit.a C. pen. constând în aceea că a prezentat agenților de poliție care l-au oprit în trafic un permis de conducere emis de autoritățile bulgare; din verificarea bazei naționale de date a rezultat că acesta nu posedă permis de conducere eliberat de către autoritățile naționale române, iar în urma informațiilor comunicate de către punctul de contact din Bulgaria a rezultat că permisul de conducere prezentat de inculpat este fals.

Cu ocazia depistării inculpatului a fost încheiat procesul-verbal de constatare, semnat de doi martori asistenți, după care a fost audiat acesta și martorii asistenți M .M. și N.M.

La termenul din 02.09.2011 instanța a pus în discuție legalitatea actului de sesizare, reprezentantul Ministerului Public și apărătorul inculpatului punând concluzii în sensul constatării legalității actului de sesizare, prin încheierea de la aceeași dată instanța constatând că este legal sesizată.

La termenul din 02.10.2011 apărătorul inculpatului a solicitat restituirea cauzei la parchet cu motivarea că toate probele au fost administrate în faza actelor premergătoare.

Judecătoria G prin sentința penală din 2.10. 2011, în baza art. 332 alin. 2 C.p.p a restituit cauza procurorului pentru refacerea urmăririi penale, reținând că urmărirea penală în cauză a început prin rezoluția din data de 04.03.2011 iar toate actele procesuale și procedurale din dosar (declarațiile martorilor asistenți, procesul verbal de constatare a infracțiunii, adrese) au fost realizate în faza actelor premergătoare. După începerea urmăririi penale, organul de cercetare penală nu a mai administrat nici o probă pentru a dovedi vinovăția sau nevinovăția acestuia, ci a procedat doar la audierea inculpatului, solicitarea fișei de cazier și prezentarea materialului de urmărire penală.

Împotriva soluției instanței de fond a declarat recurs Parchetul de pe lângă Judecătoria G. arătând că soluția este nelegală întrucât în luna septembrie 2011 la primul termen de judecată instanța de fond a constatat că este legal investită prin rechizitoriu, după care la 2.10.2011 a restituit cauza organelor de urmărire penală.

Instanța de recurs:

- A. va respinge recursul declarat de parchet ca nefondat, deoarece instanța poate reveni asupra constatării privind legalitatea sesizării în orice stadiu al judecății
- B. va respinge recursul declarat de parchet, deoarece în speță este incidentă o cauză de nulitate absolută
- C. va admite recursul declarat de parchet și va dispune trimiterea cauzei la aceeași instanță pentru continuarea judecății

Răspuns: C

- 17 Prin sentința penală din 10.08.2013 Judecătoria A, la primul termen de judecată, a admis cererea inculpatului de aplicare a procedurii simplificate prevăzută de art. 320 ind.1 C.p.p. și a dispus condamnarea acestuia la pedeapsa de 4 ani închisoare în regim de detenție pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, dar a omis să se pronunțe asupra stării de arest a inculpatului, trimis în judecată la data de 27.06.2013, dată la care a fost verificată legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive și a fost menținută această măsură la primirea dosarului.

La data de 11.08.2013 instanța a dispus citarea inculpatului aflat în penitenciar și în prezența sa și a apărătorului ales a pus în discuție starea de arest, pe care a menținut-o prin încheierea din aceeași dată, pronunțată în temeiul art. 300 ind.2 C.p.p.

Împotriva sentinței penale din data de 10.08.2013 inculpatul a formulat recurs. Primind dosarul, instanța de recurs a acordat termen intermediar la data de 31.08.2013, în vederea discutării stării de arest. La acest termen instanța de recurs:

- A. poate menține starea de arest a inculpatului potrivit art. 300 ind.2 C.p.p., dacă va aprecia că măsura se impune în continuare
- B. va constata încetată de drept măsura arestării preventive și va dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului
- C. va dispune revocarea măsurii arestării preventive

Răspuns: B

- 18 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul V a fost trimis în judecată inculpatul CC pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor deosebit de grav și pentru infracțiunea de violare de domiciliu, aflate în concurs real.

Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat că recunoaște faptele așa cum au fost descrise în actul de sesizare și a solicitat să fie judecat conform procedurii simplificate prevăzută de art. 320 indice 1 Cod proc. pen.

Tribunalul V a admis cererea numai în ceea ce privește infracțiunea de violare de domiciliu și a administrat probatoriul cu privire la săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor deosebit de grav. Prin sentința penală din data de 16.08.2012, Tribunalul V l-a condamnat pe inculpatul CC pentru săvârșirea celor două infracțiuni, reținând cu privire la infracțiunea de violare de domiciliu incidența art. 320 indice 1 Cod proc. pen.

Apelul declarat în termen de inculpatul CC vizează respingerea greșită a cererii de aplicare a procedurii simplificate prevăzută de art. 320 indice 1 Cod proc. pen cu privire la săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor deosebit de grav.

Decizia pe care instanța de apel o poate pronunța în raport de motivul invocat este:

- A. respinge apelul ca nefondat
- B. admite apelul, desființează în parte sentința și în rejudecare aplică procedura simplificată și cu privire la tentativa la infracțiunea de omor deosebit de grav
- C. admite apelul și înlătură dispozițiile art. 320 indice 1 Cod pr. pen. în ceea ce privește infracțiunea de violare de domiciliu

Răspuns: A

19 În data de 01.01.2003 s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul M.M. pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, reținându-se că începând cu 01.01.2002 învinuitul, în calitate de administrator al SC 450 SRL, a efectuat operațiuni comerciale generatoare de venituri pe care nu le-a înregistrat în documentele contabile ale societății și nu le-a declarat autorităților fiscale.

În luna ianuarie 2011 procurorul a autorizat folosirea investigatorilor sub acoperire care l-au contactat pe învinuit în urma unui anunț postat de acesta pe merchandise.ro în care oferea spre vânzare paleți de lemn. Cu aceasta ocazie învinuitul le-a vândut fără factură 1 tonă de paleți de lemn polițiștilor sub acoperire.

În luna februarie 2011 organele de cercetare penală s-au prezentat la sediul social al SC 450 SRL și, cu autorizarea procurorului, au pătruns în incinta imobilului în vederea efectuării unui control tematic, ocazie cu care au ridicat documentele contabile ale societății precum și bunurile care se aflau în depozitul societății comerciale.

La data de 01.01.2012 inculpatul MM a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată. La data de 09.05.2013 inculpatul M.M. a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare cu aplic. art. 81 Cp. Împotriva hotărârii nu a fost formulată cale de atac. Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului la un proces echitabil care dintre următoarele aspecte nu constituie o încălcare a garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenție:

- A. durata totală a procedurilor în materie penală de aproape 10 ani, prin raportare la complexitatea cauzei, numărul persoanelor cercetate, atitudinea autorităților și activitățile efectuate
- B. efectuarea controlului tematic la sediul social al SC 450 SRL cu autorizarea procurorului și pătrunderea în incinta birourilor și depozitului societății de unde au fost ridicate documente contabile și bunuri
- C. folosirea investigatorilor sub acoperire și achiziționarea bunurilor fără factură de la învinuit ca urmare a anunțului postat de acesta pe internet

Răspuns: C

20 Z, cetățean român domiciliat în municipiul B din România, este urmărit penal în Ungaria pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de tâlhărie pe teritoriul acestui din urmă stat. Instanța maghiară competentă a emis un mandat european de arestare privind pe cetățeanul Z și a sesizat instanța competentă română, pentru predarea acestuia.

Z invocă în fața instanței române că a fost audiat în fața instanței maghiare fără a fi asistat de avocatul ales, ci doar în prezența unui apărător din oficiu, care nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile. Z invocă încălcarea dreptului la apărare și susține că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare.

Instanța română, constatând că este necesară pronunțarea unei hotărâri preliminare, sesizează CJUE cu:

- A. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând efectul direct al Deciziei - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre;
- B. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând interpretarea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;
- C. o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare vizând validitatea articolelor relevante din Decizia - cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre și a articolului 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B